

**การตรวจสอบชนิดและปริมาณเชื้อราสาเหตุโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง
ในแหล่งปลูกที่สำคัญ**

Type and Quantity of Seed Borne Fungi Determination of Soybean in Major Growing Area

สุมา จำปา¹ นิภาวรรณ พรรณรา¹ กันติมา ทองศรี¹ และ สนอง บัวเกตุ¹

Sumana Jumpa¹, Nipaporn Punnara¹, Kantima Thongsri¹ and Sanong Bougate¹

บทคัดย่อ: การศึกษาชนิดและปริมาณเชื้อราสาเหตุโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองที่ผลิตในฤดูแล้งและปลายฤดูฝน ปี 2556-2558 ในแหล่งปลูกที่สำคัญ โดยในฤดูแล้งปี 2556/2557 ทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดแพร่และจังหวัดตาก และปี 2557/2558 ศึกษาในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอุทัยธานี สำหรับปลายฤดูฝน ทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดแพร่และจังหวัดตาก ในปี 2557 และในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุดรธานีในปี 2558 ดำเนินการเก็บข้อมูลการเขตกรวยโดยใช้แบบสอบถามเกษตรกร จากนั้นสุมเก็บตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองจากเกษตรกร นำมาตรวจแยกลักษณะที่ผิดปกติด้วยตาเปล่า ได้แก่ เมล็ดสีม่วง เมล็ดสีเขียว เมล็ดสีดำ เมล็ดย่น และเมล็ดลีบ จากการศึกษาพบว่าในฤดูแล้งปี 2556/2557 เปอร์เซ็นต์เมล็ดสีเขียวพบมากที่สุดทั้งจังหวัดแพร่และจังหวัดตาก ส่วนในปี 2557/2558 พบร้อยละเมล็ดเขียวมากที่สุดในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ในขณะที่จังหวัดอุทัยธานีพบเมล็ดย่นสูงที่สุด และจังหวัดอุดรธานี พบรักษณะผิดปกติของเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในปลายฤดูฝนปี 2557 และ 2558 พบรักษณะเมล็ดสีม่วงซึ่งมีสาเหตุมาจาก เชื้อรา *Cercospora kikuchii* เพิ่มขึ้นในทุกจังหวัดเมื่อเปรียบเทียบกับฤดูแล้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดแพร่ ที่ทำการสำรวจในปี 2557 พบรักษณะเมล็ดสีม่วงมากที่สุดถึง 32.42 เปอร์เซ็นต์ ส่วนในจังหวัดตาก (ปี 2557) ขอนแก่นและอุดรธานี (ปี 2558) พบรักษณะเมล็ดย่นสูงที่สุด เมื่อนำตัวอย่างมาตรวจสอบชนิดและปริมาณเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ พบรื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ 3 ชนิด คือ *C. kikuchii* *Fusarium spp.* และ *Macrophomina phaseolina* ในฤดูแล้งปี 2556/2557 และปี 2557/2558 พบรเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองที่มีเชื้อรา *C. kikuchii* สาเหตุโรคเมล็ดสีม่วงมากที่สุด ทั้ง 5 จังหวัด เช่นเดียวกับปลายฤดูฝนปี 2557 พบรื้อรา *C. kikuchii* มากที่สุดในพื้นที่จังหวัดแพร่และจังหวัดตาก ส่วนปลายฤดูฝนปี 2558 พบรื้อรา *Fusarium spp.* สาเหตุโรคเร่งตายมากที่สุดในจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี และทั้งสองฤดูปลูกจะพบรื้อรา *M. phaseolina* สาเหตุโรคเน่า腐爛 สำหรับเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ ถัวเหลือง คำสำคัญ: เชื้อราสาเหตุโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ ถัวเหลือง

¹ ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชภูมิภาค ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก 65130

¹ Phitsanulok Seed Research and Development Center, Wangthong, Phitsanulok, 65130

ABSTRACT: The types and quantities of soybean seed borne fungi were determined both dry and late rainy seasons in major growing areas from 2013 to 2015. The area of Phrae and Tak provinces were studied in 2013/2014 for dry season and in 2014 for late rainy season. Khon Kaen, Udon Thani and Uthai Thani were investigated in 2014/2015 for dry season. In 2015, Kon Kaen and Udon Thani were investigated for late rainy season. The data of agricultural practices in each area were collected by questionnaire. The soybean samples were randomly sampling from farmer fields. Thereafter, unusual physical appearances of soybean seeds, including green, purple, black, wrinkled and undeveloped seeds, were examined and separated from usual seeds. In dry season, the highest percentage of green seed was found in Phrae and Tak provinces in 2013/2014, while the highest green seed was observed at Khon Kaen in 2014/2015. Uthai Thani showed the largest percentage of wrinkled seed, but there were a minor percent of unusual physical appearances in soybean seed grown in Udon Thani. In late rainy season, the quantity of purple seed stain, caused by *Cercospora kikuchii*, was increased in all studied areas both 2014 and 2015 compared to dry season. The largest percent of purple seed was found in Phrae province investigated in 2014 that showed 32.42%, but Tak (2014) and Khon Kaen and Udon Thani (2015) observed the greatest quantity of wrinkled seed. The examined species and quantities of soybean seed borne fungi were carried out in laboratory. The experiment found three seed borne fungi species consisted of *C. kikuchii*, *Fusarium* spp. and *Macrophomina phaseolina*. In dry season, soybean seed contaminated with *C. kikuchii* showed the largest percentage in all areas both 2013/2014 and 2014/2015. This result also observed in soybean seed grown at Phrae and Tak provinces for late rainy season in 2015. However, soybean seed grown in late rainy season 2015 showed the highest percent of *Fusarium* spp., caused sudden death syndrome, in Khon Kaen and Udon Thani provinces. There was a small number of *M. phaseolina*, caused black rot, in both seasons.

Key words: Seed borne fungi, soybean

1. ບໜຳ

1. บทนา
ปัจจุบันเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร ปัญหานี้ที่ทำให้ผลผลิตและคุณภาพเมล็ดพันธุ์ต่ำ คือ โรคถัวเหลือง มักประสบปัญหาพบเมล็ดพันธุ์ที่มีลักษณะไม่ได้มาตรฐานตรงตามพันธุ์ เช่น เมล็ดสีม่วง เมล็ดสีเขียว เมล็ดสีดำ เมล็ดดำ เมล็ดลีบ ซึ่งเมล็ดพันธุ์ที่มีลักษณะดังกล่าวพบในปริมาณมาก ทำให้ต้องคัดเมล็ดที่เป็นจำนวนมาก จึงเกิดความสูญเสียในด้านปริมาณและคุณภาพเมล็ดพันธุ์ จากลักษณะความผิดปกติของเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองดังกล่าว สันนิษฐานว่าเกิดจากสาเหตุหนึ่ง คือ โรคที่ติดมากับเมล็ด (seed-borne disease) เช่น โรคแอนแทรคโนส (anthracnose: *Collectotrichum truncatum*) โรคเมล็ดสีม่วง (purple seed stain: *Cercospora kikuchii*) โรคเมล็ดโพมอบชีส (phomopsis seed decay: *Phomopsis longicola*) โรคเน่าดำ (charcoal rot: *Macrophomina phaseolina*) โรคใบจุดวง (target spot: *Corynespora cassiicola*) โรครา่น้ำค้าง (downy mildew: *Peronospora manshurica*) โรคใบจุดนูน (bacterial pustule: *Xanthomonas campestris* pv. *glycines*) เป็นต้น (มณฑา, 2535 ข้างล่างใน อัญชลี, 2540) จะเห็นได้ว่าโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ส่วนใหญ่มักเกิดจากเชื้อราและสามารถถ่ายทอดผ่านทางเมล็ดพันธุ์ได้ซึ่งเป็นการแพร่กระจายโดยได้รับการแพร่ระบาดในแปลงปลูกที่ไม่เคยมีโรคเน่าก่อนได้ จากปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องศึกษาหาขั้นตอนและปริมาณเชื้อราสาเหตุโรคที่ติดมา กับเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองในแหล่งปลูกที่สำคัญ เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับเกษตรกรในการเฝ้าระวัง และป้องกันกำจัดโรคได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

2. วิธีการศึกษา

1. การรวบรวมข้อมูลด้านการจัดการผลิตถ้วนเหลือง โดยใช้แบบสอบถามเกษตรกรผู้ผลิต

เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองในฤดูแล้ง (ปี 2556/2557) ที่อำเภอลง อำเภอวังชิ้น และอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ อำเภอบ้านตาก อำเภอเมือง จังหวัดตาก ฤดูแล้ง (ปี 2557/2558) อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอสัก จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 130 ราย เก็บข้อมูลการเกษตรรวมถ้วนเหลืองจากเกษตรกรผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองซึ่งวง planetary ปี 2557 ในพื้นที่ภาคเหนือ ที่อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จังหวัดละ 26 ราย planetary ปี 2558 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 32 ราย และอำเภอโนนไทย จังหวัดอุดรธานี จำนวน 35 ราย โดยใช้แบบสอบถาม จดบันทึกข้อมูลการผลิต ได้แก่ การเตรียมดินปลูก วัน แปลง พันธุ์ วิธีการปลูก การควบคุมและกำจัดศัตรูพืช แมลงศัตรูพืชที่พบและการป้องกันกำจัด โรคที่พบ ในแปลงและการป้องกันกำจัด การใช้ปุ๋ย การให้น้ำ วันเก็บเกี่ยว วิธีการเก็บเกี่ยว ประวัติพื้นที่ปลูกพืช

2 การตรวจเมล็ดที่ผิดปกติด้วยตาเปล่า (dry seed examination) สมเก็บตัวอย่าง

การสุ่มเก็บตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองก่อนนำไปปรับปรุงสภาพ ตัวอย่างละ 1,000 กรัม จากนั้นนำตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองจากการสุ่มเบื้องต้นมาแบ่งตัวอย่าง จำนวน 400 เมล็ด/ตัวอย่าง และแบ่งตัวอย่างเป็น 4 ชั้น ชั้นละ 100 เมล็ด มาตรวจแยกเมล็ดที่ผิดปกติด้วยตาเปล่าและบันทึกลักษณะและจำนวน เมล็ดที่ผิดปกติ ได้แก่ เมล็ดสีม่วง เมล็ดสีดำ เมล็ดสีเขียว เมล็ดลีบ และเมล็ดย่น จากนั้นนับจำนวนที่ผิดปกติแต่ละลักษณะคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยจำนวนเมล็ด เก็บเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองไว้ในตู้แช่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เพื่อรอการตรวจสอบหาเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองในขั้นตอนต่อไป

3. การตรวจสอบชนิดและปริมาณของเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง ด้วยวิธีการ วางแผนบนกระดาษเพาะชิ้น โดยดัดแปลงวิธีการมาตรฐานสากลของ International seed Testing Association (ISTA, 1976) นำเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองวางในจานแก้วเพาะเชื้อชั่งภายในบรรจุกระดาษเพาะหนา 4 ชั้นและกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 1 จำนวน 1 ชั้น ที่ผ่านการรีฟ์ฟ์ฟ์และซูบด้วยน้ำจนชุ่ม ใช้เมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง 10 เมล็ด/จานเลี้ยงเชื้อ จำนวน 4 ชั้น ละ 100 เมล็ด จากนั้นนำไปปั่นภายในตู้อบ Fluorescent ตลอด 12 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 7 วัน เมื่อครบกำหนดนำมารวจสอบหากชนิดและปริมาณเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ภายใต้กล้อง stereo microscope และกล้อง compound microscope พร้อมทั้งบันทึกภาพลักษณะของเชื้อรา นำลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อราที่ได้มาเปรียบเทียบกับคู่มือการจัดจำแนกเชื้อรา และหาเปอร์เซ็นต์ของเชื้อราแต่ละชนิดที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ เปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยโดยใช้ standard error

3. ผลการศึกษาและวิจารณ์

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการรวมข้อมูลด้านการจัดการการผลิตถัวเหลืองถูกแล้ง ปี 2556/2557 ในเขตพื้นที่จังหวัดแพร่ จังหวัดตาก ถูกแล้งปี 2557/2558 ในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดอุทัยธานี ปลายถูกแล้งปี 2557 ในเขตพื้นที่จังหวัดแพร่ จังหวัดตาก ปลายถูกแล้งปี 2558 ในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุดรธานี และการคัดแยกเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองที่มีลักษณะผิดปกติด้วยตาเปล่า เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาชนิดของเชื้อราสาเหตุโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ ซึ่งให้ผลการศึกษาดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูลด้านการจัดการผลิตถัวเหลือง เก็บข้อมูลการเขตกรรมถัวเหลืองถูกแล้งปี 2556/ 2557 ในแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง จังหวัดแพร่ จำนวน 26 ราย จังหวัดตาก จำนวน 26 ราย ถูกแล้งปี 2557/2558 จังหวัดขอนแก่น จำนวน 26 ราย จังหวัดอุดรธานี จำนวน 26 รายและจังหวัดอุทัยธานี จำนวน 26 รายพบว่าเกษตรกรปลูกถัวเหลืองในช่วงเดือนธันวาคม-เดือนมกราคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนเมษายน พันธุ์ที่ใช้ปลูกคือพันธุ์เชียงใหม่ 60 ระบบการปลูกพืชของเกษตรกรทั้ง 5 จังหวัดส่วนใหญ่จะมีระบบการปลูกพืชแบบ ข้าว-ถัวเหลือง-ข้าว มีการให้น้ำโดยปล่อยน้ำเข้าแปลง 3-4 ครั้งในฤดูปลูก อัตราการใช้เมล็ดพันธุ์ของเกษตรกรจะใช้อัตรา 15-30 กิโลกรัมต่อไร่ มีเพียง

จังหวัดตากและจังหวัดแพร่ที่ใช้อัตราเมล็ดพันธุ์สูงถึง 40 กิโลกรัมต่อไร่ การเตรียมดินปลูกของเกษตรกรทั้ง 5 จังหวัดมีวิธีการที่แตกต่างกันไป จังหวัดแพร่เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้วิธีตัดตอชัง สูบนำเข้าแปลง ไม่กระหุ้งหยดเมล็ด จังหวัดตากเกษตรกรทุกรายใช้วิธีการสูบนำเข้าแปลง หัวนเมล็ดแล้วตัดตอชังคลุม จังหวัดขอนแก่นเกษตรกรนิยมเฉพาะฟาง สูบนำเข้าแปลง หัวนเมล็ด จังหวัดอุดรธานีนิยมใช้วิธีการ เผาฟาง สูบนำเข้าแปลง ใช้เครื่องหยดเมล็ดและจังหวัดอุทัยธานีเกษตรกรนิยมไกกลบตอชัง ไกพรุนดินหัวนเมล็ด การใช้ปั๊จจัยการผลิตของเกษตรกรทั้ง 5 จังหวัดส่วนมากไม่ใช้สารเคมีกำจัดวัวชูพืช มีการใส่ปุ๋ยเคมีและให้น้ำปุ๋ยทางใบแต่พบว่าจังหวัดตากไม่มีเกษตรกรรายได้ใช้ปุ๋ยเคมีและให้น้ำปุ๋ยทางใบ เป็นผลศัตรูพืชที่สำคัญในแปลงปลูกได้แก่ หนอนน้ำวนใบ หนอนเจาะฝัก หนอนเจาะลำต้น แต่พบว่าเกษตรกรทั้ง 5 จังหวัดส่วนใหญ่ไม่ใช้สารเคมีกำจัดแมลงมีเพียงเกษตรกรจังหวัดอุทัยธานีที่นิยมใช้สารเคมีกำจัดแมลง สำหรับโรคที่พบในแปลงโรครากรเน่าโคนเน่า และใบไหม้แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่รู้จักโรคจึงไม่มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรค (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ข้อมูลการเขตกรรมถัวเหลืองถูกแล้งของเกษตรกร จังหวัดเพร่ จังหวัดตาก (ปี 2556/2557)

จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอุทัยธานี (ปี 2557/2558)

การจัดการด้านการผลิต/ ข้อมูลอื่นๆ	พื้นที่การผลิต				
	ฤดูแล้งปี 2556-2557		ฤดูแล้งปี 2557-2558		
	จ.แพร่ ^{1/}	จ.ตาก ^{1/}	จ.ขอนแก่น ^{1/}	จ.อุดรธานี ^{1/}	จ.อุทัยธานี ^{1/}
(%การปฏิบัติ)					
1. การเติร์ยมดิน/การปลูก					
1.1 เม้าฟาง สูบน้ำเข้าแปลง หวาน	0	0	54	0	27
1.2 เม้าฟาง สูบน้ำเข้าแปลง ใช้เครื่อง	0	0	0	92	0
หมายเหตุเมล็ด					
1.3 เม้าฟาง ไดแปลง ไม่กระหุ้งหยด	0	0	0	0	0
เมล็ด สูบน้ำเข้าแปลง					
	0	0	0	8	73

หมายเหตุ^{1/} ค่าเฉลี่ยจาก 26 ตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ข้อมูลการเขตกรรมถัวเหลืองถูกแล้งของเกษตรกร จังหวัดแพร่ จังหวัดตาก (ปี 2556/2557)
จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอุทัยธานี (ปี 2557/2558) (ต่อ)

การจัดการด้านการผลิต/ ข้อมูลอื่นๆ	พื้นที่การผลิต				
	ถูกแล้งปี 2556-2557		ถูกแล้งปี 2557-2558		
	จ.แพร่ ^{1/}	จ.ตาก ^{1/}	จ.ขอนแก่น ^{1/}	จ.อุดรธานี ^{1/}	จ.อุทัยธานี ^{1/}
(%การปฏิบัติ)					
1.5 สูบน้ำเข้าแปลง หวานเมล็ด ซังคลุน	0	100	0	0	0
1.6 ตัดตอซัง สูบน้ำเข้าแปลง ไม้กระทุ้ง	23	0	0	0	0
ยอดเมล็ด 1.7 เม้าฟาง ไม้เปลลิง สูบน้ำเข้า แปลง หวานเมล็ด					
1.7 ไม่ตัดตอซัง-ไม่เม้า-ไม้กระทุ้ง-ยอด เมล็ด	0	0	46	0	0
1.8 ตัดตอซัง-หวานเมล็ด-ฟางกลบ-ปล่อย น้ำเข้าแปลง	4	0	0	0	0
1.9 ตัดตอซัง-ใช้เครื่องยอดเมล็ด-ปล่อย น้ำเข้าแปลง	7	0	0	0	0
1.10 ตัดตอซัง-ใช้ไม้กระทุ้ง-ยอดเมล็ด	4	0	0	0	0
1.11 ตัดตอซัง-พันยาคุมวัชพีช-หวาน เมล็ด-ปล่อยน้ำเข้าแปลง	12	0	0	0	0
1.12 ตัดตอซัง-เผาตอซัง-หวานเมล็ด-ฟาง กลบ- ปล่อยน้ำเข้าแปลง	15	0	0	0	0
1.13 หวานเมล็ด-ตัดตอซัง-ฟางกลบ- ปล่อยน้ำเข้าแปลง	8	0	0	0	0

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยจาก 26 ตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ข้อมูลการเขตกรรมถัวเหลืองถูกแลงของเกษตรกร จังหวัดแพร่ จังหวัดตาก (ปี 2556/2557)
จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอุทัยธานี (ปี 2557/2558) (ต่อ)

การจัดการด้านการผลิต/ ข้อมูลอื่นๆ	พื้นที่การผลิต				
	ถูกแลงปี 2556-2557		ถูกแลงปี 2557-2558		
	จ.แพร่ ^{1/}	จ.ตาก ^{1/}	จ.ขอนแก่น ^{1/}	จ.อุดรธานี ^{1/}	จ.อุทัยธานี ^{1/}
(%การปฏิบัติ)					
1.14 ตัดตอชั้ง-ไก่พรวน-ปล่องน้ำเข้า เปลง-ไม่กระทุก-หยอกเมล็ด	4	0	0	0	0
1.15 พ่นยาคุมวัวชีวะ-หัวนเมาเมล็ด-ตัด ตอชั้ง-ฟางกลบ-ปล่องน้ำเข้าเปลง	19	0	0	0	0
2. การใช้สารเคมีกำจัดวัวชีวะ					
2.1 ใช้สารเคมีกำจัดวัวชีวะ	31	0	19	8	73
2.2 ไม่ใช้สารเคมีกำจัดวัวชีวะ	69	100	81	92	27
3. การให้ปุ๋ยเคมี					
3.1 ใส่ปุ๋ยเคมี	34	0	85	96	65
3.2 ไม่ใส่ปุ๋ย	66	100	15	4	35
4. การให้ปุ๋ยทางใบ					
4.1 ให้ปุ๋ยทางใบ	96	0	73	77	77
4.2 ไม่ให้ปุ๋ยทางใบ	4	100	19	23	23
5. การใช้สารเคมีกำจัดแมลง					
5.1 ใช้สารเคมีกำจัดแมลง	31	0	0	4	65
5.2 ไม่ใช้สารเคมีกำจัดแมลง	69	100	100	96	35
6. การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรค					
6.1 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรค	0	0	4	12	15
6.2 ไม่ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรค	100	100	96	88	85

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยจาก 26 ตัวอย่าง

เก็บข้อมูลการเขตกรรมถัวเหลืองปลายนปี 2557 ในแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง
จังหวัดแพร่ จังหวัดตาก จังหวัดละ 26 ราย ปลายนปี 2558 ในแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง
จังหวัดขอนแก่น จำนวน 32 ราย จังหวัดอุดรธานี จำนวน 35 รายพบว่าเกษตรกรปลูกถัวเหลืองในช่วง

เดือนกรกฎาคม – เดือนสิงหาคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนตุลาคม – เดือนพฤษจิกายน พันธุ์ที่ใช้ปลูกคือพันธุ์เชียงใหม่ 60 ระบบการปลูกพืชของเกษตรกรทั้ง 4 จังหวัดส่วนใหญ่จะมีระบบการปลูกพืชแบบปลูกถัวเหลืองอย่างเดียว มีบางส่วนที่เป็นแบบ ข้าวโพด-ถัวเหลือง และอ้อย-ถัวเหลือง ไม่มีการให้น้ำตลอดฤดูปลูก อัตราการใช้เมล็ดพันธุ์ของเกษตรกรจะใช้อัตรา 15-30 กิโลกรัมต่อไร่ มีเพียงจังหวัดตากที่ใช้อัตราเมล็ดพันธุ์สูงถึง 45 กิโลกรัมต่อไร่ การเตรียมดินปลูกของเกษตรกรทั้ง 4 จังหวัดมีวิธีการที่แตกต่างกันไป โดยจังหวัดตากจะใช้พ่นยาฆ่าหญ้าก่อนแล้วจะหรานเมล็ดและพ่นยาฆ่าหญ้า ไถแปลงไม่กระทุบ หยอดเมล็ดในจังหวัดแพร่ และทำการไถแปลงแล้วหรานเมล็ดในจังหวัดขอนแก่นและไถแปลงแล้วใช้เครื่องหยอดเมล็ดในจังหวัดอุดรธานี เกษตรกรส่วนมากใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช มีการใส่ปุ๋ยเคมี ให้ปุ๋ยทางใบและใช้สารเคมีกำจัดแมลง ซึ่งจากการสอบถามเกษตรกรพบแมลงศัตรูพืชที่สำคัญในแปลงปลูกได้แก่ หนอนมวนใบ หนอนกระทุ้น ไม่นิยมใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรค (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ข้อมูลการเขตกرومถัวเหลืองปลายฤดูฝนปี 2557 ของเกษตรกรจังหวัดแพร่ จังหวัดตาก
ปลายฤดูฝนปี 2558 ของเกษตรกรจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี

การจัดการด้านการผลิต/ ข้อมูลอื่นๆ	พื้นที่การผลิต			
	ปี 2557 ฯ.แพร่ ^{1/}	ปี 2558 ฯ.ตาก ^{1/}	ปี 2558 ฯ.ขอนแก่น ^{2/}	ปี 2558 ฯ.อุดรธานี ^{3/}
1. การเตรียมดิน/การปลูก				
1.1 พ่นยาฆ่าหญ้า หรานเมล็ด	0	56	0	4
1.2 พ่นยาฆ่าหญ้า ไถแปลง ไม่	90	0	0	0
กระทุบ หยอดเมล็ด				
1.3 ไถแปลง ใช้เครื่องหยอดเมล็ด	0	0	9	70
1.4 ไถแปลง หรานเมล็ด	0	0	69	9
1.5 ตัดหญ้า หรานเมล็ด	10	0	0	0
1.6 ใช้เม็กกระทุบ หยอดเมล็ด	0	7	0	0

หมายเหตุ : ^{1/} ค่าเฉลี่ยจาก 26 ตัวอย่าง, ^{2/} ค่าเฉลี่ยจาก 32 ตัวอย่าง, ^{3/} ค่าเฉลี่ยจาก 35 ตัวอย่าง

ตารางที่ 2 ข้อมูลการเก็บรวมถ้วนเหลืองปลายฤดูฝนปี 2557 ของเกษตรกรจังหวัดแพร่ จังหวัดตาก
ปลายฤดูฝนปี 2558 ของเกษตรกรจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี (ต่อ)

การจัดการด้านการผลิต/ ข้อมูลอื่นๆ	พื้นที่การผลิต			
	ปี 2557		ปี 2558	
	จ.เชียงใหม่ ^{1/}	จ.ตาก ^{1/}	จ.ขอนแก่น ^{2/}	จ.อุดรธานี ^{3/}
	(%การปฏิบัติ)			
1.7 พ่นยาฆ่าหัวแมลง ไม่กරะทุ้ง หยอดเมล็ด	0	37	0	0
1.8 เผาตอข้าวโพด ไถพรวนดิน หว่าน	0	0	19	0
1.9 ไถพรวนดิน โรยเมล็ดตามร่อง	0	0	3	0
1.10 ไถเปลง หยอดเมล็ดตัวขึ้นมือ	0	0	0	6
1.11 พ่นยาฆ่าหัวแมลง หยอดเมล็ด	0	0	0	11
2. การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช				
2.1 ใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช	60	93	76	42
2.2 ไม่ใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช	40	7	24	58
3. การให้น้ำปุ๋ยเคมี				
3.1 สูตร 46-0-0	10	10	3	3
3.2 สูตร 15-15-15	13	20	72	83
3.3 ไม่ใส่น้ำปุ๋ย	67	27	22	14
4. การให้น้ำปุ๋ยทางใบ				
4.1 ให้น้ำปุ๋ยทางใบ	63	60	65	79
4.2 ไม่ให้น้ำปุ๋ยทางใบ	37	40	35	21
5. การใช้สารเคมีกำจัดแมลง				
5.1 ใช้สารเคมีกำจัดแมลง	17	60	41	58
5.2 ไม่ใช้สารเคมีกำจัดแมลง	83	40	59	42

หมายเหตุ : ^{1/} ค่าเฉลี่ยจาก 26 ตัวอย่าง, ^{2/} ค่าเฉลี่ยจาก 32 ตัวอย่าง, ^{3/} ค่าเฉลี่ยจาก 35 ตัวอย่าง

ตารางที่ 2 ข้อมูลการเขตกรรมถัวเหลืองปลายฤดูฝนปี 2557 ของเกษตรกรจังหวัดแพร่ จังหวัดตาก
ปลายฤดูฝนปี 2558 ของเกษตรกรจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี (ต่อ)

การจัดการด้านการผลิต/ ข้อมูลอื่นๆ	พื้นที่การผลิต			
	ปี 2557		ปี 2558	
	จ.แพร่ ^{1/}	จ.ตาก ^{1/}	จ.ขอนแก่น ^{2/}	จ.อุดรธานี ^{3/}
(%การปฏิบัติ)				
6. การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรค				
6.1 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรค	10	3	7	0
6.2 ไม่ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรค	90	97	93	100

หมายเหตุ : ^{1/} ค่าเฉลี่ยจาก 26 ตัวอย่าง, ^{2/} ค่าเฉลี่ยจาก 32 ตัวอย่าง, ^{3/} ค่าเฉลี่ยจาก 35 ตัวอย่าง

2. การตรวจแยกเมล็ดที่ผิดปกติด้วยตาเปล่า (dry seed examination) จากการคัดแยกเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองที่มีลักษณะผิดปกติด้วยตาเปล่า พบรักษาและผิดปกติ ได้แก่ เมล็ดสีม่วง เมล็ดสีเขียว เมล็ดสีดำ เมล็ดย่น และเมล็ดลีบเมื่อนำจำนวนเมล็ดที่ผิดปกติแต่ละลักษณะคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยจำนวนเมล็ด พบร่ว่าฤดูแล้งปี 2556-2557 จังหวัดแพร่และจังหวัดตากพบเปอร์เซ็นต์เมล็ดสีเขียวมากที่สุด และฤดูแล้งปี 2557-2558 จังหวัดขอนแก่นพบเปอร์เซ็นต์เมล็ดเขียวมากที่สุด จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดอุทัยธานีพบเปอร์เซ็นต์เมล็ดย่นมากที่สุด (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 เมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองที่มีลักษณะผิดปกติ ในแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองฤดูแล้ง ปี 2556/2557 ของเกษตรกรจังหวัดแพร่ จังหวัดตาก ฤดูแล้งปี 2557/2558 ของเกษตรกรจังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอุทัยธานี

พื้นที่	ลักษณะทางกายภาพของเมล็ดพันธุ์				
	เมล็ดที่มีลักษณะผิดปกติโดยจำนวนเมล็ด (%)				
	เมล็ดสีเขียว	เมล็ดสีม่วง	เมล็ดสีดำ	เมล็ดย่น	เมล็ดลีบ
จ. แพร่ ^{1/} (ปี 2556-2557)	9.24	0.17b	0.02	1.78	0.84a
จ.ตาก ^{1/} (ปี 2556-2557)	10.13	0.68a	0.03	1.85	0.38b
F-test	NS	*	NS	NS	**
จ. ขอนแก่น ^{2/} (ปี 2557-2558)	9.10a	1.13	0.72	4.69b	0.34b
จ. อุดรธานี ^{3/} (ปี 2557-2558)	2.00b	1.34	0.43	2.55b	1.92b
จ. อุทัยธานี ^{1/} (ปี 2557-2558)	4.60b	2.31	0.36	15.13a	4.45a
F-test	**	NS	NS	**	**

หมายเหตุ : ^{1/} หมายถึง ค่าเฉลี่ยจาก 26 ตัวอย่าง (4 ชั้น ละ 100 เมล็ด), NS หมายถึง Non Significant,

* หมายถึง $0.05 > P > 0.01$, ** หมายถึง $P < 0.01$

เมื่อตรวจสอบเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองในปลายฤดูฝนที่ผิดปกติด้วยตาเปล่า พบรากษณะผิดปกติ ได้แก่ เมล็ดสีม่วง เมล็ดสีเขียว เมล็ดย่น และเมล็ดลีบ เมื่อนำจำนวนเมล็ดที่ผิดปกติแต่ละลักษณะคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยจำนวนเมล็ด พบราก ปลายฤดูฝนปี 2557 จังหวัดแพร่พบเมล็ดสีม่วงมากที่สุด จังหวัดตากพบเมล็ดย่นมากที่สุด ปลายฤดูฝนปี 2558 จังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุดรธานีพบเมล็ดย่นมากที่สุด และพบเมล็ดคำน้อยมากทั้ง 4 จังหวัด (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 เมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองที่มีลักษณะผิดปกติ ในแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองปลายฤดูฝนปี 2557 ของเกษตรกรจังหวัดแพร่ จังหวัดตาก ปลายฤดูฝนปี 2558 ของเกษตรกรจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี

พื้นที่	ลักษณะทางกายภาพของเมล็ดพันธุ์				
	เมล็ดที่มีลักษณะผิดปกติโดยจำนวนเมล็ด (%)	เมล็ดสีเขียว	เมล็ดสีม่วง	เมล็ดสีดำ	เมล็ดย่น
จ. แพร่ ^{1/} (ปี 2557)	4.95b	32.42a	0.48a	9.12b	3.58b
จ.ตาก ^{1/} (ปี 2557)	9.33a	12.63b	0.04b	21.18a	9.58a
F-test	**	**	*	**	**
จ.ขอนแก่น ^{2/} (ปี 2558)	9.98a	4.95	1.07	21.33a	3.63a
จ.อุดรธานี ^{3/} (ปี 2558)	5.47b	4.71	0.93	12.51b	1.01b
F-test	**	NS	NS	**	**

หมายเหตุ : ^{1/} หมายถึง ค่าเฉลี่ยจาก 26 ตัวอย่าง (4 ช้าๆ ละ 100 เมล็ด), ^{2/} หมายถึง ค่าเฉลี่ยจาก 32 ตัวอย่าง (4 ช้าๆ ละ 100 เมล็ด), ^{3/} หมายถึง ค่าเฉลี่ยจาก 35 ตัวอย่าง (4 ช้าๆ ละ 100 เมล็ด),

NS หมายถึง Non Significant, * หมายถึง $0.05 > P > 0.01$, ** หมายถึง $P < 0.01$

3. การตรวจสอบชนิดและปริมาณของเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง ในฤดูแล้ง และปลายฤดูฝนจากแหล่งปลูกทั้ง 5 จังหวัดและปลายฤดูฝนจากแหล่งปลูก 4 จังหวัด โดยวิธีเพาะบนกระดาษชีน เมื่อนำมาตรวจสอบภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบ stereo microscope และกล้องจุลทรรศน์แบบ compound microscope พบรเชื้อราที่ที่เป็นสาเหตุโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ (Seed borne fungi) ของเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง 3 ชนิด คือ *Cercospora kikuchii*, *Fusarium spp.* และ *Macrophomina phaseolina* โดยฤดูแล้งปี 2556/2557 พื้นที่ปลูกจังหวัดแพร่และจังหวัดตาก ฤดูแล้งปี 2557/2558 พื้นที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดอุทัยธานี พบรปริมาณเชื้อรา *C. kikuchii* สูงที่สุด (ตารางที่ 5) ซึ่งงปลูกปลายฤดูฝนปี 2557 ที่จังหวัดแพร่และจังหวัดตากให้ผล เช่นเดียวกัน คือ ค่าเฉลี่ยของเมล็ดพันธุ์ที่มีเชื้อรา *C. kikuchii* มากที่สุด รองลงมา คือ *Fusarium spp.* และ *M. phaseolina* ตามลำดับ แต่ซึ่งงปลูกปลายฤดูฝนปี 2558 ที่จังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุดรธานีพบค่าเฉลี่ยของเมล็ดที่มีเชื้อรา *Fusarium spp.* สูงกว่าเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์อื่นๆ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 5 ชนิดและปริมาณเชื้อรากที่ตรวจพบบนเมล็ดถั่วเหลือง ในพื้นที่ปลูกฤดูแล้ง ปี 2556/2557 ของเกษตรกรจังหวัดแพร่ จังหวัดตาก ฤดูแล้ง ปี 2557/2558 ของเกษตรกรจังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอุทัยธานี ทดสอบโดยวิธีเพาะบนกระดาษชีน (Blotter method)

จังหวัด	ฤดูแล้ง				ความคง ของเมล็ด (%)	
	ปริมาณเชื้อรากที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ (%)					
	<i>Cercospora kikuchii</i>	<i>Fusarium spp.</i>	<i>Macrophomina</i>	<i>phaseolina</i>		
แพร่ ^{1/} (ปี 2556/2557)	1.29±0.09	1.19±0.12	0.15±0.09		62	
ตาก ^{1/} (ปี 2556/2557)	1.58±0.16	0.63±0.22	0.16±0.07		88	
F-test	NS	NS	NS			
ขอนแก่น ^{1/} (ปี 2557/2558)	39.89a±0.36	2.69b±0.14	0.12±0.05		92	
อุดรธานี ^{1/} (ปี 2557/2558)	33.38a±0.60	2.62b±0.31	0.06±0.06		88	
อุทัยธานี ^{1/} (ปี 2557/2558)	21.31b±0.87	7.54a±0.21	0.21±0.09		79	
F-test	**	**	NS			

หมายเหตุ : ^{1/} หมายถึง ค่าเฉลี่ยจาก 26 ตัวอย่าง (4 ช้าๆ ละ 100 เมล็ด), NS หมายถึง Non Significant,

* หมายถึง $0.05 > P > 0.01$, ** หมายถึง $P < 0.01$

ตารางที่ 6 ชนิดและปริมาณเชื้อรากที่ตรวจพบบนเมล็ดถั่วเหลือง ในพื้นที่ปลูกปลายฤดูฝนปี 2557 ของเกษตรกรจังหวัดแพร่ จังหวัดตาก ปลายฤดูฝนปี 2558 ของเกษตรกรจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี ทดสอบโดยวิธีเพาะบนกระดาษชีน (Blotter method)

จังหวัด	ปลายฤดูฝน				ความคง ของเมล็ด (%)	
	ปริมาณเชื้อรากที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ (%)					
	<i>Cercospora kikuchii</i>	<i>Fusarium spp.</i>	<i>Macrophomina</i>	<i>phaseolina</i>		
แพร่ ^{1/} (ปี 2557)	45.10±0.48	43.50a±0.26	5.04a±0.34		51	
ตาก ^{1/} (ปี 2557)	49.87±1.18	23.85b±0.76	1.00b±0.24		76	
F-test	NS	**	**			
ขอนแก่น ^{2/} (ปี 2558)	4.94±0.23	37.16a±0.72	1.55a±0.07		67	
อุดรธานี ^{3/} (ปี 2558)	4.73±0.15	9.09b±0.36	0.04b±0.03		85	
F-test	NS	**	**			

หมายเหตุ : ^{1/} หมายถึง ค่าเฉลี่ยจาก 26 ตัวอย่าง (4 ช้าๆ ละ 100 เมล็ด), ^{2/} หมายถึง ค่าเฉลี่ยจาก 32 ตัวอย่าง

(4 ช้าๆ ละ 100 เมล็ด), ^{3/} หมายถึง ค่าเฉลี่ยจาก 35 ตัวอย่าง (4 ช้าๆ ละ 100 เมล็ด),

NS หมายถึง Non Significant, * หมายถึง $0.05 > P > 0.01$, ** หมายถึง $P < 0.01$

จากการคัดแยกเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองที่มีลักษณะผิดปกติด้วยตาเปล่า ในฤดูแล้ง 2556/2557 พบร่วมกับจังหวัดแพร่ และจังหวัดตาก พบรเมล็ดมีสีผิดปกติ (seed discoloration) คือ สีเขียวมากที่สุด รองลงมาคือเมล็ดย่น ฤดูแล้ง 2557/2558 จังหวัดขอนแก่นพบเปอร์เซ็นต์เมล็ดเขียวสูงสุด จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดอุทัยธานีเปอร์เซ็นต์เมล็ดย่นสูงที่สุด ซึ่งลักษณะอาการเมล็ดสีเขียวและเมล็ดย่นนี้ ไม่ได้เกิดจากโรค สาเหตุที่เชื่อว่ามีส่วนอย่างมากในการเกิดเมล็ดสีเขียว คือ การขาดน้ำและการได้รับอุณหภูมิสูงในช่วงสุกแก่ของเมล็ด (อุ่นเรือน, 2550) และเมล็ดย่นมีสภาพแวดล้อมที่เป็นสาเหตุหลักให้เปลือกหุ้มเมล็ดย่น คือ สภาพอากาศที่ร้อนหรืออุณหภูมิสูง ตลอดกับการมีฝนตกหรือมีน้ำค้างทำให้เมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองเกิดการบวมและหดตัว (กรมวิชาการเกษตร, 2547) ช่วงปลูกปลายฤดูฝนปี 2557 จังหวัดแพร่พบรเปอร์เซ็นต์ปริมาณเมล็ดสีม่วงมากที่สุด เมล็ดสีม่วงเกิดจากเชื้อราสาเหตุโรค คือ *Cercospora kikuchii* ซึ่งโคนี้สามารถคัดแยกความผิดปกติของเมล็ดพันธุ์ได้ด้วยตาเปล่า เชื้อสาเหตุโคนี้จะเข้าทำลายในส่วนของ seed coat พร้อมกับผลิตเอนไซม์นิดหนึ่งชื่อ เชอโคสปอริน ซึ่งมีผลทำให้สีของเปลือกหุ้มเมล็ดผิดปกติไปจนเป็นลิขมุก สีม่วง จนถึงสีม่วงเข้ม แต่ในบางครั้งถ้ามีพื้นที่สีม่วงบนเมล็ดมาก จะทำให้ความคงกลดลง (มนฯ, 2547) แตกต่างกับช่วงปลูกปลายฤดูฝนปี 2558 พบรเปอร์เซ็นต์เมล็ดย่นสูงที่สุดทั้งในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุดรธานี เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ความงอกของเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองพบว่า เมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองที่ได้จากการคัดแยกปี 2 ฤดูปลูกมีเปอร์เซ็นต์ความคงของเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองต่างกว่าเปอร์เซ็นต์ความคงของเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองตามความคาดหมายในส่วนของ seed coat พร้อมกับผลิตเอนไซม์นิดหนึ่งชื่อ เชอโคสปอริน ซึ่งมีผลทำให้เมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองมีผลต่อคุณภาพของเมล็ด (จันทนา, 2547)

จากการตรวจสอบชนิดของเชื้อราสาเหตุโรคที่สามารถติดมากับเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองพบเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ทั้ง 3 ชนิด คือ *C. kikuchii* *Fusarium spp.* และ *M. phaseolina* ในฤดูแล้งปี 2556/2557 พื้นที่ปลูกจังหวัดแพร่และจังหวัดตาก ฤดูแล้งปี 2557/2558 พื้นที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดอุทัยธานี พบรค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ของเมล็ดพันธุ์ที่มีเชื้อรา *C. kikuchii* มากที่สุด ช่วงปลูกปลายฤดูฝนปี 2557 ที่จังหวัดแพร่และจังหวัดตากให้ผล เช่นเดียวกับช่วงปลูกฤดูแล้ง คือ พบรค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ของเมล็ดพันธุ์ที่มีเชื้อรา *C. kikuchii* มากที่สุดและทั้ง 2 จังหวัดไม่แตกต่างกัน ช่วงปลูกปลายฤดูฝนปี 2558 ที่จังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุดรธานีพบรค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ของเมล็ดที่มีเชื้อรา *Fusarium spp.* มากที่สุดซึ่งจังหวัดขอนแก่นสูงกว่าจังหวัดอุดรธานี รองลงมาคือ *C. kikuchii* ส่วนเชื้อรา *M. phaseolina* พบรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของ ศรีสุข (2533) ได้ศึกษานิดเชื้อรา *M. phaseolina* พบรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของ ศรีสุข (2533) ได้ศึกษานิดเชื้อรา *C. kikuchii* และบทบาทของเชื้อราลินทรีย์ที่พบรในเมล็ดถัวเหลืองจากแปลงปลูกในศูนย์วิจัยพืชไรี สถานีทดลองพืชไรี และแปลงปลูกของเกษตรฯ ในท้องที่ภาคเหนือ ภาคเหนือตอนล่าง และภาคกลาง ซึ่งได้รายงานว่าถัวเหลืองภาคเหนือพบเชื้อราโรคเมล็ดสีม่วงสูงกว่าเชื้อราตัวอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบชนิดของเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้กับข้อมูลที่เคยมีผู้ศึกษาไว้ก่อนหน้านี้ พบร่วมกันนิดของเชื้อ

ราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองเป็นชนิดเดียวกัน โดยในปี 2534-2537 ฤดูมิสกัด และコンะ(2541)ได้สำรวจโรคและศึกษาปัญหาโรคของถัวเหลืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบรการติดเชื้อราบนเมล็ดถัวเหลือง ได้แก่ *M. phaseolina*, *Colletotrichum sp.*, *Fusarium spp.* *A. flavus* และ *C. kikuchii* และ ในปี 2541 จินตนา (2543) ได้นำเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองจากเกษตรกร อำเภอสีคิมพู จังหวัดขอนแก่น มาตรวจสอบหาชนิดและปริมาณเชื้อราที่ติดมากับเมล็ด พบรเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดทั้งหมด 18 ชนิด ซึ่งใน เชื้อราทั้งหมดนี้มีเชื้อราสาเหตุโรคที่สำคัญ คือ *Fusarium spp.*, *M. phaseolina*, *Phomopsis spp.* และ *C. kikuchii* ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้

4. สรุป

ถัวเหลืองที่ปลูกในฤดูแล้งในเขตพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ ปี 2556/2557 จังหวัดแพร่ จังหวัดตาก ปี 2557/2558 จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอุทัยธานี มีวิธีการ xétกรรมถัวเหลืองของ เกษตรกรในพื้นที่ทั้ง 5 จังหวัดมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน และทั้ง 5 พื้นที่พบเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองที่เป็นโรค เมล็ดสีม่วงมากที่สุดสาเหตุเกิดจากเชื้อรา *Cercospora kikuchii* ซึ่งเป็นโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ และ ถัวเหลืองที่ปลูกในช่วงปลายฤดูฝนในเขตพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ ปี 2557 จังหวัดแพร่ จังหวัดตาก ปี 2558 จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี วิธีการ xétกรรมของเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นแบบปลูกถัวเหลือง อย่างเดียว ในช่วงปลายฤดูฝนปี 2557 พื้นที่ปลูกจังหวัดแพร่และจังหวัดตากพบ เชื้อรา *Cercospora kikuchii* สาเหตุโรคเมล็ดสีม่วงในเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองมากที่สุด แตกต่างกับช่วงปลูกปลายฤดูฝนปี 2558 ทั้งจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุดรธานี พบรเชื้อรา *Fusarium spp.* ที่เป็นสาเหตุให้ถัวเหลืองเป็นโรคเร่ง ตายสูงกว่า เชื้อรา *Cercospora kikuchii* ดังนั้นโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองที่เป็นปัญหาสำคัญใน การผลิตเมล็ดพันธุ์ฤดูแล้งในพื้นที่จังหวัดแพร่ จังหวัดตาก จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัด อุทัยธานี คือ โรคเมล็ดสีม่วง สาเหตุโรคคือ เชื้อรา *Cercospora kikuchii* และปัญหาการผลิตเมล็ดพันธุ์ ถัวเหลืองปลายฤดูฝนในพื้นที่จังหวัดแพร่และจังหวัดตาก คือ โรคเมล็ดสีม่วง ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นและ จังหวัดอุดรธานี คือ โรคเร่งตาย สาเหตุโรคคือ เชื้อรา *Fusarium spp.* เนื่องจากถัวเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60 ที่เกษตรกรใช้ปลูกเป็นพันธุ์ที่อ่อนแอต่อโรคเมล็ดสีม่วง ดังนั้นการป้องกันกำจัดโรคนี้เพื่อให้ได้ผลดีควร ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปราศจากโรค คลุกเมล็ดก่อนปลูกและฉีดพ่นในระยะถัวเหลืองออกดอกด้วยสารเคมี thiophanate methyl, benomyl, captan, thiram, carbendazim จะช่วยลดการเกิดโรค และทำให้ ความคงทนของเมล็ดพันธุ์และผลผลิตสูงขึ้น (ปรีชา และภัทร, 2523)

5. เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการเกษตร. 2547. ประวัติและความสำคัญของถัวเหลือง. เอกสารวิชาการ ถัวเหลือง
กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

- จินตนา สุ่มชูนทด. 2543. ผลของการคัดเมล็ดต่อการเกิดโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ และรูปแบบต่างๆ ของเชื้อรา *Macrophomina phaseolina* ที่ติดมากับเมล็ดถั่วเหลืองพันธุ์ มข. 35. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทนา ยะจา. 2547. การคาดคะเนความมีชีวิตและคุณภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองจากความสัมพันธ์ของความชื้นเมล็ดและอุณหภูมิในการเก็บรักษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปรีชา สุรินทร์ และ ภัทรา อาชวะสมิต. 2523. โรคและการป้องกันกำจัดถั่วเหลือง. เอกสารวิชาการ เล่มที่ 3. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.
- มนษา นันทพันธ์. 2547. โรคถั่วเหลืองและการป้องกันกำจัด. เอกสารวิชาการ. ศูนย์วิจัยพืชไร่ เชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วุฒิศักดิ์ บุตรอนุ วนิชฐาน วงศ์วัฒนาวดัน, มนเทียร โสมวีร์ และปรีชา สุรินทร์. 2541. โรคของถั่วเหลืองในแหล่งปลูกภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย, น. 411-419. ใน รายงานการประชุมวิชาการถั่วเหลืองแห่งชาติ ครั้งที่ 7. 25-27 สิงหาคม 2541. อาคารวิทยหัตน์ มหาวิทยาลัยสุขุมวิทกรุงมหานคร, กรุงเทพฯ.
- ศรีสุข พูนผกา. 2533. ชนิดและบทบาทของเชื้ออุลินทรีย์ที่พบในเมล็ดถั่วเหลืองจากแหล่งปลูกต่างๆ ในประเทศไทย ระหว่างปี 2530-2532, น. 449-461. ใน รายงานการสัมมนาเชิงปฏิบัติการงานวิจัยถั่วเหลืองครั้งที่ 3. 21-23 กุมภาพันธ์ 2533, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้, เชียงใหม่.
- อุ่นเรือน มหาชากาเดช. 2550. ความสัมพันธ์ของเมล็ดสีเขียวกับคุณภาพเมล็ดพันธุ์ของถั่วเหลือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- อัญชลี เสนีวงศ์ ณ อุยอรา. 2540. รายงานเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60 ที่ผลิตโดยศูนย์ขยายพันธุ์พืชที่ 7 จังหวัดเชียงใหม่. กองขยายพันธุ์พืช กรมส่งเสริมการเกษตร, เชียงใหม่.
- ISTA. 1976. International Rules for Seed Testing. International Seed Testing Association.
Seed Sci. Technol. 4: 3-1.